

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

รายงานผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชื่อนักวิจัย

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวสิริพัทตร์ โพธิ์พะเนาว์

ผู้วิจัยร่วม : นางสาวโสริญา เอียดจ้อย

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

2552

ประเภทของงานวิจัย

หลักสูตรและการเรียนรู้

คำสำคัญ

ความสามารถในการอ่าน , คำควบกล้ำ , กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ส่วนการดูเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และสามารถแสดงทรรศนะข้อมูลข่าวสารด้วยการพูดและการเขียน การดูจึงเป็นการเรียนรู้และการแสดงทรรศนะของตน และการดูในปัจจุบันจะมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ผู้เรียนต้องประเมินสิ่งที่ดู และใช้การดูให้เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิด ความรู้ให้ชัดเจน ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้ถ้อยคำตรงตามความหมาย ถูกต้องตามฐานะของบุคคลและสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมในส่วนของบทร้อยกรอง ผู้เรียนจะต้องเห็นความงามของถ้อยคำและคุณค่าในบทร้อยกรอง เข้าใจเรื่องราวของวรรณคดี สามารถท่องจำบทร้อยกรองที่ไพเราะจะเป็นต้นทุนหรือพื้นฐานของการแต่งบทร้อยกรอง ดังนั้น การเรียนการสอนจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ท่องจำบทอาขยาน ที่เป็นบทร้อยกรองที่ไพเราะด้วยและการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมยังทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สังคม ชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยอีกด้วย (กรมวิชาการ. 2545 : 8)

การอ่านออกเสียงเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะการอ่านนำไปสู่การพูด การฝึกอ่านออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธี จะส่งผลให้การพูดถูกต้อง ชัดเจนตามไปด้วย เป็นการอนุรักษ์ภาษาไทยทางหนึ่ง และเป็นที่น่าสังเกตว่าถ้าคำใดที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ชัดเจน นักเรียนจะพูดหรือเขียนคำนั้นเหมือนกับเสียงที่อ่านด้วย (สุจินต์ ศิริกันท์ 2538 : 64-65) การออกเสียงอ่านหรือพูดภาษาไทย

ผิด ๆ มีผลต่อการสื่อสารความเข้าใจกันตลอดจนเป็นการกระทบกระเทือนต่อภาษาไทยอย่างหนึ่ง ความสามารถในการอ่านยังเป็นพื้นฐานในระดับสูงขึ้นไป ทั้งยังมีอิทธิพลต่อทักษะด้านอื่น ๆ จึงเห็นได้ชัดว่าเด็กที่ล้มเหลวทางการเรียนมักเนื่องมาจากการอ่านหนังสือไม่ได้เป็นสำคัญ (เพ็ญ เลียงจันทร์. 2539 : 1) สอดคล้องกับเถกิงกิจ แก้วเสนห์ (2541: 12) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง คล่องแคล่ว มีผลกระทบต่อการพูดจาสนทนาทั่วไปจนถึงการประกอบอาชีพ เช่น นักจัดรายการ พิธีกร นักการทูตและผู้อ่านข่าว การสนทนาทั่วไป หากใช้ภาษาไม่ถูกต้องชัดเจน อาจถูกมองถึงพื้นเพ และพื้นฐานการศึกษา หรืออาจถูกดูหมิ่นดูแคลนได้ ส่วนผลกระทบต่อการประกอบอาชีพนั้นเห็นได้ง่าย เช่น คงไม่มีผู้อุปถัมภ์หรือเจ้าของรายการคนใด บริษัทใด ว่าจ้างพิธีกรหรือผู้ที่พูดจาไม่ถูกต้องชัดเจน เนาวรัตน์ พลเดช (2538 : 35) และสุจริต เพียรชอบ (2539 : 121) กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ เด็กไทยพูดคำควบกล้ำไม่เป็น คนไทยพูดภาษาไทยที่มีการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัดมีมากขึ้นทุกวัน ทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เช่น โครมคราม เป็น โคมคราม กลับกลาย เป็น กับกาย หรือ ความจริง เป็น ฟามจริง ครอบครัวเป็น คอบคัว ชรุชระ เป็น ชุชะ สอดคล้องกับ วิจิตรา เจือจันทร์ (2533 : 1) ซึ่งกล่าวว่าทั้งผู้ใหญ่และเด็ก โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความผิดพลาดในการพูดและอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน ซึ่งมีสาเหตุที่ทำให้เยาวชนไทยทุกวันนี้พูดออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนมาจากการพูดไม่ชัดตามเพื่อน พูดตามดารา หรือนักร้องที่ตนเองนิยมชมชอบ พยายามจะเลียนเสียงให้เหมือน สมาชิกในครอบครัวและผู้ที่ถูกคุยสนทนาด้วยพูดไม่ชัด ไม่มีคำควบกล้ำเด็กก็จะพูดไม่ชัดตามไปด้วย และเด็กในปัจจุบันชอบอ่านในใจทำให้ไม่ทราบว่าจะออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนหรือไม่ แต่เมื่อฝึกอ่านออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้องทุกวัน ลื่นจะออกเสียงคำควบกล้ำได้โดยไม่ต้องฝึก ปริญญา ฤทธิ์เจริญ (2538 : 9) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ควรแก้ไขในภาษาไทยปัจจุบัน คือ การออกเสียงที่ผิดไปจากเดิม ปัจจุบันมักออกเสียงไม่มีตัว ร ล เช่น "คั้งคาว" "เพ็ดเพิน" "ปัปปุง" "เปียนแปง"

การเขียนเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาด้านทักษะด้านการเขียน ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ สามารถอ่านออก เขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสามารถใช้ภาษาเขียนในการสื่อสาร เรียบเรียงถ้อยคำ ใช้ภาษาถูกต้อง สามารถแสดงทรรศนะของตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เขียนเชิงสร้างสรรค์ เช่น เขียนเรียงความ เขียนเล่าเรื่อง เขียนบทร้อยกรอง เขียนกาพย์ เขียนบทกลอน เขียนบทเพลง และ เป็นการส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ และคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการแต่งกลอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม การเขียนอย่างสร้างสรรค์ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทำให้สนุกสนานในการเรียน เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง มีอิสระในการคิดเขียนเชิงสร้างสรรค์ (วิวัฒน์ เมฆจรสกุล. 2548 : 66) การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะต้องผ่านกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อให้นักเรียนผ่านกระบวนการฝึกทักษะตามลำดับ นักเรียนมีประสบการณ์ และผ่านกระบวนการมากขึ้น (รุจิรัตน์ สระหอม. 2548 : 86)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยยังประสบปัญหาอยู่มากเพราะคนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการอ่านและการเขียนไม่ว่าจะเป็นการอ่านคำควบกล้ำ การอ่านสะกดคำ การเว้นวรรคตอนหรือการใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสรุปความไม่เป็นการอ่านหรือฟังเพื่อจับใจความไม่ได้ ล้วนแต่ขาดทักษะในการอ่านและการเขียนทั้งสิ้น จึงทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย ส่งผลให้เกิดวิกฤติการณ์ทางด้านคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการรายงานผลคะแนนการทดสอบระดับชาติ (Nation Test) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า คุณภาพของการศึกษาอยู่ในระดับต้องปรับปรุงเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงชั้นต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ต่ำโดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้ดังกล่าวของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับชาติ จากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.76 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 70 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชินวงศ์อุปถัมภ์ มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 51.48 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้องและบอกความหมายของคำศัพท์ยากได้ ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ อ่านหนังสือไม่ออก เขียนคำศัพท์ไม่

ถูกต้องและรวมถึงการอ่านคำควบกล้ำ ยากไม่ได้ จะสามารถอ่านและเขียนคำที่ง่าย ๆ ได้เท่านั้น

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นชั้นที่เริ่มเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเริ่มต้นที่ดีในเรื่องการเรียนภาษา เริ่มจำคำได้ก็จะอ่านได้ เขียนได้ และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งในการฝึกทักษะภาษาไทยที่ได้ผล ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การฝึกย้ำ ซ้ำทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่านและเขียนได้ถูกต้อง วิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลคืออีกวิธีหนึ่งคือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึก เสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 147) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ที่มีปัญหาสำหรับครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชินวงศ์อุปถัมภ์ เพราะนักเรียนมีปัญหาการอ่านไม่คล่อง เขียนไม่ถูก ฟังไม่เข้าใจ พูดไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดความเบื่อไม่สนใจเรียน ไม่อยากเรียนไม่มีความสุขที่เรียนวิชาภาษาไทย แนวทางในการแก้ปัญหาคือ ผู้ศึกษาได้ศึกษาและหาแนวทางในการเสริมสร้างกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดเจตคติที่ดีกับการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย

จากเหตุผลดังกล่าวแล้วและปัญหาของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยผู้รายงานจึงสนใจที่จะพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาไทยใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียน เพื่อเพิ่มทักษะ และสร้างความตระหนักให้นักเรียนในเรื่องการอ่านและเขียนที่ถูกต้อง ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิธีการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 เล่ม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Research) ผู้รายงานทำตามแบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 249)

2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

2.1 อธิบายให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองเข้าใจวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับการทดลองทำกิจกรรมการฝึกที่กำหนด

2.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชินวงศ์อุปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 แล้วเก็บเป็นคะแนนก่อนเรียน

2.3 ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น ใช้ครั้งละ 1 เล่ม เล่มละ 3 ชั่วโมง จำนวน 6 เล่ม โดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กำกับไว้อย่างชัดเจน ดังรายละเอียดในคู่มือ ใช้เวลาทั้งหมด 18 ชั่วโมง

2.4 ทำการฝึกทักษะระหว่างเรียน จากแบบฝึกที่ให้นักเรียนได้เรียน เล่มละ 6 แบบฝึกแบบฝึกละ 5 ข้อ รวมเล่มละ 30 คะแนน

2.5 เมื่อเรียนจบแต่ละเล่มจะนำแบบวัดความพึงพอใจไปทำการประเมินกับนักเรียนนำมาเป็นค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ

2.6 เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบทุกเล่มแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ เพื่อเก็บเป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองสอน โดยการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังการทดลองสอนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองสอน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 6 เล่ม มีคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.90 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ระดับคุณภาพดีมาก ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งกำหนดโดยโรงเรียนชินวงศ์

อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยความเห็นความชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา (โรงเรียนชินวงศ์อุปถัมภ์. 2546 : 19-20)

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 6 เล่ม มีคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ มีคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ คิดเป็นร้อยละ ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ระดับคุณภาพ ดีมาก ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งกำหนดโดยโรงเรียนชินวงศ์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 โดยความเห็นความชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา (โรงเรียนชินวงศ์อุปถัมภ์. 2546 : 19-20)จากผลการศึกษาพบว่า ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีการศึกษาหลักสูตร คู่มือครู ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี แนวการสร้างแบบฝึก เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญหลายครั้ง นอกจากนี้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น เป็นการนำเสนอความรู้ที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น โดยเริ่มจากง่ายไปยาก มีรูปภาพที่มีสีสันสวยงามปนอยู่ในแบบฝึกแต่ละเล่ม จึงเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ได้รับความสนใจให้นักเรียนอยากจะทำแบบฝึกที่มีลักษณะแปลกใหม่

ซึ่งผลของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาวดี ปัญญาวรรณศิริ (2540 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมิตรภาพที่ 90 อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา จำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และสอดคล้องกับงานวิจัยของคมขำ แสนกล้า (2547 : 71) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (4.16 และ 4.25 ตามลำดับ) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบ

กล้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำภายหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำดังกล่าวเพิ่มความเข้าใจให้กับนักเรียนมากขึ้นจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทยและด้านการวัดผลประเมินผลและการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้ศึกษาได้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด เปิดโอกาสให้ถามเมื่อสงสัยและให้เวลาในการทำแบบฝึกในชุดฝึกแต่ละเล่มอย่างเพียงพอกับความสามารถของนักเรียนโดยคำนึง ถึงความแตกต่างในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิรัตน์ บดสันเทียะ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยการฝึกทักษะตามคู่มือครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6 : กรณีศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านเหลื่อม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านเหลื่อม จำนวน 53 คน ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เท่ากับ 84.83 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ร้อยละ 75 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกทักษะตามคู่มือครู เท่ากับ 61.38 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ร้อยละ 75 และความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าการสอนโดยการฝึกทักษะตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.46 และการสอนโดยการฝึกทักษะตามคู่มือครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.14 และสอดคล้องกับงานวิจัยของดารานีย์ จันทรหอม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่ปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง มีประสิทธิภาพ 94.10/90.63 และความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง หลังการทดลองอยู่ในระดับดี มีความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบ กล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกชุดแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละเล่มของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ มีคำชี้แจงที่ชัดเจน เข้าใจง่าย อีกทั้งมีรูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและสวยงามน่าสนใจ ขนาดของตัวหนังสืออ่านง่ายมีความชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านวังเข สำนักงานเขตพัฒนาการศึกษาลุ่มน้ำโขง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 18 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว โดยรวมและเป็นรายตัว 3 ด้าน คือ 1. ด้านสาระการเรียนรู้ 2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนและสื่อการสอน 3. ด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก

📄 ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

1. ครูผู้สอนสามารถนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและระดับอายุของนักเรียน
2. ในการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาคู่่มือการใช้ให้เข้าใจและจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนให้พร้อมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

📄 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยในระดับชั้นและเนื้อหาอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหา เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการสื่อสาร สื่อความหมาย